

да; да ся запечата видѣніе-то, и да ся покаже Святый-тъ на Святи-ты (Дан. 9; 24).

Събытія-та, които ся случихъ при распятіе-то Христово, были предрѣчены отъ Псалмопѣвецъ-тъ толкова ясно като че той е былъ очевиденъ свидѣтель на тѣхъ.

Пророци-ти представяватъ Иисуса ту като страдалецъ, ту като побѣдитель. Веднажъ говорятъ за крайно-то му смиреніе, другъ пътъ за славно-то му възвышеніе. Той е звезда-та, която щеше да изгрѣе отъ Иакова, жезлъ-тъ, който щеше да израсте отъ Иесеевъ-тъ корень; Ангелъ на завѣтъ-тъ. Тѣ Го представяватъ като царь, който ще царува праведно, и ще владѣе до предѣлы-ты на землѣхъ-тъ, и на когото царствованіе-то е вѣчно: Отроче роди ся намъ, сынъ даде ся намъ, выкатъ тѣ въ Божественно-то си възпаленіе; на когото началство-то быде на рамо-то му, и негово-то име ще ся нарече Чуденъ, Свѣтъникъ, силенъ Богъ, влченъ Отецъ, Князь на миръ. Но тоя е истый-тъ, който говори на друго мѣсто за себе си: *Азъ съмъ червѣй, а не человекъ; поношеніе на человекы-ты, и уничиженіе на люди-ты; ненавидимъ отъ человекы-ты безъ причинъ; уничиженъ и отхвърленъ отъ человекы-ты; человекъ на скърбъ, и който ся води на за-коленіе като агне. Христовъ-тъ кръсть, само Христовъ-тъ кръсть тълкува, пояснява и изпълнява всички-ты твѣя пророчества,*